

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 21033/2022
11.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из села, чији је пуномоћник Веселин Дамјановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3424/22 од 25.08.2022. године, у седници одржаној 11.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3424/22 од 25.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 3424/22 од 25.08.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 71/22 од 29.04.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да се тужба у предмету П 71/22 одбацује. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој исплати на име трошкова парничног поступка износ од 37.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, решењем Гж 3424/22 од 25.08.2022. године, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио решење Вишег суда у Београду П 71/22 од 29.04.2022. године, у ставу другом изреке.

Против решења другостепеног суда, тужилца је изјавила благовремену ревизију из свих законских разлога, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка, коју суд доноси применом процесног закона у зависности од успеха странака у поступку и предузетих парничних радњи у сваком конкретном случају, што значи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, имајући у виду да се посебна ревизија може да изјави само због погрешне примене материјалног права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 28. Закона о парничном поступку, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева док камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка се не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка.

Трошкови поступка не чине главни захтев већ представљају споредно потраживање због чега ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић